# Yargıtay 9. HD E.2026/388 K.2026/1025 (09.02.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

## 9. Hukuk Dairesi 2026/388 E. , 2026/1025 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Bursa Bölge Adliye Mahkemesi 9. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/1035 E., 2025/1892 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : Orhangazi 1. Asliye Hukuk (İş) Mahkemesi

SAYISI : 2021/338 E., 2023/57 K.

Taraflar arasındaki alacak davasından dolayı yapılan yargılama sonunda; İlk Derece Mahkemesince davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davacı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili ile katılma yoluyla davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; yapılan ön inceleme sonucunda gereği düşünüldü:

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) öngördüğü yargılama sistemine göre İlk Derece Mahkemesinin kesin olmayan kararına karşı önce istinaf yoluna başvurulabilmektedir. İstinaf başvurusu üzerine Bölge Adliye Mahkemesince, başvuran tarafın istinaf başvurusunun usulden ya da esastan reddine karar verilebilir veya İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılarak yeniden hüküm kurulabilir. Bu durumda Bölge Adliye Mahkemesi kararına karşı, istinaf başvurusu reddedilen tarafın ya da istinaf incelemesi sonucunda İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılarak yeni hüküm kurulması hâlinde aleyhine karar verilen tarafın temyiz hakkı bulunmaktadır. Başka bir deyişle istinaf başvurusunun reddi hâlinde Bölge Adliye Mahkemesi kararına karşı temyiz hakkı sadece istinaf başvurusu reddedilen tarafa ait olup bu hâlde İlk Derece Mahkemesi kararını istinaf etmeyen tarafın temyiz hakkı bulunmamaktadır.

Somut uyuşmazlıkta, İlk Derece Mahkemesince verilen karara karşı davacı tarafça istinaf yoluna başvurulmuştur. Bölge Adliye Mahkemesince davacının istinaf başvurusu esastan reddedilmiştir. Hâl böyle iken İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf yoluna başvurmayan davalının, davacının istinaf başvurusunun esastan reddine dair Bölge Adliye Mahkemesi kararına karşı temyiz hakkı bulunmamaktadır. Kaldı ki davalı vekilinin Bölge Adliye Mahkemesi kararının gerekçesine, vekâlet ücretine ya da yargılama giderlerine ilişkin bir temyizi de bulunmamaktadır. Belirtilen sebeple; davalı vekili temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekir.

Davacı vekilinin gerekli şartları taşıdığı anlaşılan temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı işyerinde 22.03.2004-04.06.2021 tarihleri arasında makasçı-saç kesme operatörü olarak çalıştığını, son ücretinin net 5.000,00 TL olduğunu, müvekkilinin işyerinde çalışan bir kadın işçiyi rahatsız ettiği, bu işçinin işverene şikâyet dilekçesi verdiği, daha sonra konu araştırılırken davacının başka iki kişiyi de rahatsız ettiği belirtilerek 4857 sayılı İş Kanunu'nun (4857 sayılı Kanun) 25/II hükmü gereğince iş sözleşmesinin feshedildiğini, ancak bu feshin haksız olduğunu, davacının işyerinde çalışan kadın işçilere yönelik fesih bildiriminde belirtilen şekilde herhangi bir

eylemi olmadığını, müvekkilinin emeklilik şartlarını taşıdığı için her hâlükarda kıdem tazminatının ödenmesi gerektiğini, yıllık ücretli izinlerinin tam olarak kullandırılmadığını, asgari geçim indirimi alacaklarının da ödenmediğini ileri sürerek kıdem ve ihbar tazminatı ile yıllık ücretli izin ve asgari geçim indirimi alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davanın belirsiz alacak davası olarak açılamayacağını, alacakların zamanaşımına uğradığını, davacının iş sözleşmesinin disiplin kurulu kararıyla işyerinde uygulanan toplu iş sözleşmesi ilgili hükümleri ve 4857 sayılı Kanun'un 25/II hükmüne göre haklı nedenle feshedildiğini, kıdem ve ihbar tazminatına hak kazanamadığını, 31.05.2021 tarihinde davalı Şirket çalışanlarından ...'nin İnsan Kaynakları Müdürlüğüne davacı hakkında şikâyet dilekçesi verdiğini, davalı tarafından söz konusu dilekçe içeriğinin araştırıldığı esnada iki kadın işçinin benzer konularda davacıdan şikâyetçi olduklarının tespit edildiğini, davacı hakkındaki iddialar hakkında araştırma yapıldığını, davacının işyerinde üç kadın işçiyi fabrika sınırları içerisinde ve dışında ısrarcı bir şekilde rahatsız ettiğini, fizikî olarak takip ettiğini, kendilerine sürekli mesaj attığını, mesajlara cevap verilmediği hâlde mesaj atmaya devam ettiğini, çeşitli sosyal medya uygulamaları üzerinden sürekli rahatsız ettiğini, üç kadın işçinin psikolojik olarak kendilerini baskı altında hissettiklerini, bu konularda tutanak tutularak davacıdan savunma istendiğini, davacının 03.06.2021 tarihli savunmasında açıklama yapmadan iddiaları reddettiğini, 04.03.2021 tarihli disiplin kurulunda oy birliğiyle davacının iş sözleşmesinin feshedilmesine karar verildiğini, davacının yıllık ücretli izin ve asgari geçim indirimi alacakları bulunmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; dosya kapsamındaki bilgi ve belgeler, sosyal medya mesaj çıktıları ve yeminli tanık beyanları hep birlikte değerlendirildiğinde, davacının davalı işyerinde çalıştığı esnada işyeri çalışanlarından ..., ... ve ...'nin, davacının kendilerini ısrarlı bir şekilde rahatsız ettiğini belirterek davacı hakkında şikâyet dilekçelerini İnsan Kaynakları Müdürlüğüne sundukları, üç kadın işçinin yargılamada dinlenerek bu şikâyet dilekçeleri taraflarına gösterilip sorulduğu, üç kadın çalışanın da şikâyet dilekçelerinin taraflarına ait olduğunu beyan ettiği ve içeriklerini kabul ettikleri, üç kadın işçiye davacının arkadaşlık teklif ettiği, üç kadın işçi tarafından da davacının arkadaşlık isteği kabul edilmemesine rağmen, davacının kadın işçilere yönelik rahatsız edici tutum ve davranışlarını ısrarla sürdürdüğü, sürekli olarak konuşmak için uğraştığı, sosyal medyadan gönderdiği arkadaşlık isteğini kabul etmemelerine hatta davacı işçiyi engellemelerine rağmen davacının farklı kullanıcı adıyla rahatsız etmeye, sosyal medyadan mesajlar atmaya hatta fizikî olarak takip etmeye devam ettiği, bu durumun üç kadın işçide da korku ve endişe yarattığı, davacının iş sözleşmesinin davalı tarafından haklı nedenle feshedildiği, davacının kıdem ve ihbar tazminatı taleplerinin reddi gerektiği, karşılığı ödenmeyen yıllık ücretli izin alacağının kabulü, ispatlanamayan asgari geçim indirimi alacağının reddi gerektiği gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine, Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının işyerinde çalışan dava dışı üç ayrı kadın işçiye yönelik sosyal medya vasıtasıyla ısrarla takip ve arkadaşlık isteklerinde bulunduğu, bu amaçla yazılı mesajlar gönderdiği, bu davranışlarının iş ortamında da zaman zaman tekrarlandığı, kadın işçilerin bu davranışlardan rahatsız olması nedeniyle işyerine şikâyet

dilekçesi verdikleri, bu durumun haklı fesih sebebi teşkil ettiği, davalı işverence yapılan feshin haklı olarak yapıldığı, davacının kıdem ve ihbar tazminatı taleplerinin reddinde isabetsizlik bulunmadığı, İlk Derece Mahkemesinin vakıa ve hukuki değerlendirmesinde yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davacının istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

1. Davacı vekili temyiz dilekçesinde;

a. Davacının hizmet süresi fazla olduğundan haksız fesih hâlinde işverenin fazla miktarda tazminat ödeyecek olması nedeniyle tazminatları ödememek için davalının davacı aleyhine delil oluşturma çabasına girdiğini, iş sözleşmesinin haksız olarak feshedildiğini,

b. Tanık beyanlarının gerçeği yansıtmadığını, davacının niyetinin kötü olmadığını, davacının samimi duygularla hareket ettiğini karşılık alamayınca duygularını sonlandırdığını, ancak şikâyetçi işçiler tarafından yanlış anlamlar yüklenerek olayların çarpıtıldığını,

c. Davacının işyerinde çalışan kadın işçilere yönelik fesih bildiriminde belirtilen şekilde bir eylemi olmadığını, davacının şikâyet konusu eylemleri gerçekleştirip gerçekleştirmediğinin araştırılmadığını, fesih bildiriminde fesih konusu eylemlerin açıkça belirtilmediğini, kesin delil olmadan iş sözleşmesinin feshinin haksız fesih olduğunu,

d. Davacı emekliliğe hak kazanan bir işçi olduğundan kıdem tazminatının her hâlükarda kabulü gerektiğini, diğer taraftan davacının son iki yıl işverenin psikolojik tacizine (mobbingine) maruz kaldığını, bu durumun da işverenin davacıyı tazminatsız işten çıkarma düşüncesinde olduğunu gösterdiğini,

e. Fesih bildiriminde davacının iş sözleşmesinin tazminatsız ve bildirimsiz olarak feshedildiğinin yazılı olduğunu, iş sözleşmesi haklı neden olmadan feshedildiğinden, hukuka aykırı olarak ihbar tazminatı talebinin de reddedildiğini ileri sürmüştür.

2. Davalı vekilinin temyiz dilekçesi reddedildiğinden temyiz sebeplerine yer verilmemiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, davalı tarafından yapılan feshin haklı nedene dayanıp dayanmadığı ile buna bağlı olarak davacının kıdem ve ihbar tazminatlarına hak kazanıp kazanmadığına ilişkindir.

Bölge adliye mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Kanun'un 371. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere göre usul ve kanuna uygun olup davacı vekilince temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

A. Davalı Temyizi Yönünden

Davalı vekilinin temyiz dilekçesinin REDDİNE,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde davalı tarafa iadesine,

B. Davacı Temyizi Yönünden

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edenlerden davacı tarafa yükletilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

09.02.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.